

Sfintele Surori Romanov

Volum coordonat și
tradus din limba rusă
de Natalia Lozan

București

 editura
ORTODOXIA

Cuprins

Sfințele surori Mucenițe Romanov 5

Sfânta Muceniță Olga Romanov (1895-1918) 41

Sfânta Muceniță Tatiana Romanov (1897-1918) . 63

Sfânta Muceniță Maria Romanov (1899-1918) 87

Sfânta Muceniță Anastasia Romanov (1901-1918) . 113

Sfintele surori

Mucenițe Romanov

“Cea mai bogată moștenire pe care părinții pot să o lase copiilor este copilăria fericită, plină de amintiri tandre despre tatăl și mama lor. Aceasta va lumina zilele care vin, îi va păzi de ispite și îi va ajuta în încercările vieții de zi cu zi după ce vor părăsi casa părintească.”

Sfânta Muceniță Alexandra Feodorovna

Există o frumoasă fotografie din arhiva familiei Romanov: Marea Ducesă Maria, stă într-un fotoliu, revenindu-și după o boală gravă. Alături de ea stau Tatiana și Anastasia. Câtă dragoste și gingăsie ne transmite această imagine!

Despre dragostea și prietenia care legă membrii familiei Romanov ne vorbesc și alte fotografii, dar și cei care i-au cunoscut și le-au fost alături. Era o familie în care relațiile dintre părinți și copii, dintre surori și frate, aveau la bază învățătura

Tatiana și Anastasia alături de Maria care își revenea după boală

evanghelică, unde dragostea era plasată mai presus de toate. Am putea spune că formau o familie care ar servi multora dintre noi ca exemplu. Nu formau o familie perfectă, având propriile probleme, însă încercau să le depășească, sprijinindu-se pe idealurile creștine.

Pierre Gilliard, educatorul copiilor, relata:

SFINTELE SURORI ROMANOV

"Marile Ducese erau fermecătoare, fiecare în felul ei. Este dificil să găsești patru surori cu caracter atât de diferite și în același timp legate printr-o prietenie sinceră. Din literele inițiale ale numelor lor, au alcătuit o monogramă comună: OTMA. Sub această semnătură comună, făceau cadouri sau trimiteau scrisori, în numele tuturor celor patru."

"Între frați și surori trebuie să existe o prietenie solidă și tandră. În inimile noastre și în viața noastră trebuie să păstrăm și să cultivăm tot ce este frumos, adevărat, sfânt. Pentru ca relațiile prietenești din propria noastră casă să fie profunde, sincere și calde, acestea trebuie să fie formate de părinți, care ajută sufletele să se apropie. Nu este pe lume prietenie mai curată, mai bogată și mai roditoare decât în familie, dacă dezvoltarea acestei prietenii este direcționată aşa cum trebuie. Tânărul trebuie să fie mai respectuos față de sora sa decât față de orice altă Tânără din lumea aceasta, iar Tânără, atât timp cât nu are soț, trebuie să-și considere fratele cel mai apropiat om din lume. Ei trebuie să se păzească unul pe celălalt de primejdii și de căile amăgitoare și pierzătoare," spunea Împărăteasa, iar acest lucru se putea observa în familia imperială.

Desigur că și între copiii Împăratului apăreau neînțelegeri. Despre acest lucru ne vorbește însăși

Respect pentru oameni și cărți

Împărăteasa Alexandra Feodorovna, adresându-se ficei sale Olga:

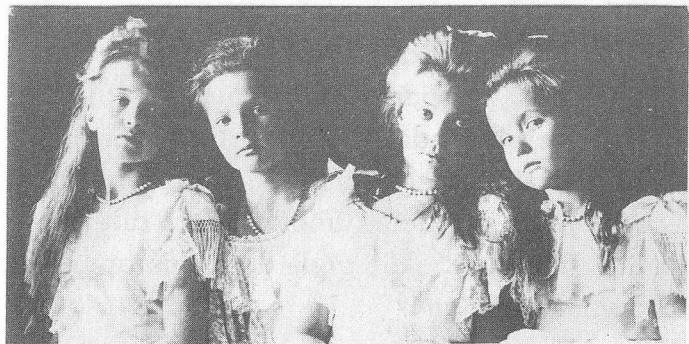
“Nu vă certați între voi, este un lucru urât. Fiți mereu iubitoare și binevoitoare.”

Și alte scrisori din corespondența Împărătesei cu Marile Ducese, ne vorbesc despre problemele existente, despre gelozia Mariei față de surorile mai mari și despre rivalitatea dintre Olga și Tatiana. Marea Ducesă Olga avea un temperament fierbinte, însă Împărăteasa se străduia mereu să tempereze, cerându-i să se comporte cu blândețe față de celelalte surori:

“Nu-i reproșa mereu ceva Tatianei, fii binevoitoare cu ea. Dacă te vei supăra, doar vei înrăutăți situația”.

Ca și în oricare altă familie numeroasă, cei mai mari copiii își asumau o parte din responsabilitățile părinților. Împăratul și Împărăteasa considerau că Olga și Tatiana trebuiau să le fie ajutor și sprijin în educarea celorlalți copii.

„Trebuie să fii mereu un bun exemplu pentru cei mai mici... Ei nu înțeleg unele lucruri și mereu îi vor imita pe cei mai mari. De aceea trebuie să ai mereu grija la cuvintele și faptele tale... Fii o fată bună, draga mea Olga, și ajută-i pe ceilalți patru frați ai tăi să fie și ei mai buni”, îi scria Olgăi Împărăteasa Alexandra.

Родимые Дочери ИХБ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ
Ольга Татиана Мария Анастасия

OTMA - Olga, Tatiana, Maria și Anastasia

Cu aceleași îndemnuri i se va adresa Împărăteasa și Tatianei, când aceasta va crește mai mare.

Treptat, întâietatea a trecut la Tatiana, ea având un caracter mai ferm și mai puternic, fiind totodată mai reținută și mai practică decât Olga. Acest lucru nu a afectat însă dragostea și prietenia care există între surori.

“Marile Ducese au devenit tinere binevoitoare, modeste, educate, care nicicând nu se sprijineau pe poziția socială înaltă pe care o aveau în comunicația cu ceilalți”, scria Anna Virubova.

Doamna de onoare a Împărătesei, S. Ofrosimova, își amintea:

"Viața prințeselor nu a fost nici prea veselă, nici foarte diversificată. Au fost crescute într-un mod strict, patriarhal, la bază punându-se o religiozitate profundă. Acest lucru le-a făcut să ajungă la trăirea vie a credinței, să dobândească acea smerenie și putere duhovnicească care le va permite să îndure zilele grele de închisoare și să suferă martiriul.

Împărăteasa nu le permitea prințeselor să stea fără rost, ele trebuiau mereu să fie ocupate, mereu în acțiune.

Ducelele știau să-și diversifice viața monotonă prin voie bună și trăirea vieții în plinătatea ei. Știau să găsească fericirea și bucuria în lucruri mici. Știau să se bucure de soare și de flori, de fiecare minut petrecut alături de tatăl lor, să se bucure de zâmbetele celor din jur, cunoșcuți și necunoșcuți. Nimeni nu se simțea niciodată stingherit în compania lor, simplitatea lor făcea ca și ceilalți să aibă un comportament simplu și firesc".

Împăratul și Împărăteasa nu au fost niciodată părinți egoiști. Marea dragoste pe care o avea Alexandra Feodorovna față de copii nu s-a transformat niciodată în preamărirea lor. Iată cuvintele ei:

"Părinții păcătuiesc uneori neliniștindu-se peste măsură ori dând mereu povețe lipsite de înțelepciune și enervante, însă fiii și fiicele tre-

Surorile Romanov

buie să fie de acord că în spatele acestor exagerări se află o grija profundă față de ei... Cât sunt vii părinții, copilul rămâne copil și trebuie să-și respecte părinții...".

Cum ar trebui să-ți educi copiii, ca acest respect într-adevăr existe?

„Dragostea copiilor față de părinți trebuie să fie însotită de o încredere deplină. Pentru o mamă adevărată este important tot ce îi interesează pe copiii săi. Ea va asculta aventurile, bucuriile, realizările, planurile și fanteziile lor, la fel cum altcineva va asculta o poveste romantică”, spunea Împărăteasa.

„Copiii trebuie să învețe jertfa de sine, renunțând la propriile lor dorințe de dragul altora”, spunea Țarina.

„Cu cât mai mare este statutul unui om, cu atât mai mult trebuie să-i ajute pe alții și, adresându-se acestora, nu trebuie să pomenească niciodată de poziția sa socială”, menționa Țarul Nicolae, „iar propriii mei copii aşa trebuie să fie”.

Împăratul și Împărăteasa le-au primit pe cele patru fiice aşa cum le-a creat Dumnezeu, neîncercând să le modifice caracterele. Scopul lor era doar să le ajute să-și dezvolte calitățile bune, luptând cu neajunsurile. Tinerele prințese au fost percepute de părinți ca fiind un dar de la Dumnezeu și chiar dacă Majestățile lor își doreau cu ardoare și un fiu, existând problema succesiunii tronului, aceasta nicicând nu le-a afectat dragostea față de cele patru surori.

Unii dintre membrii familiei Romanov o în-

vinuiau pe Împărăteasă de faptul că născuse doar fete, neînțelegând că murmurul lor este de fapt îndreptat în primul rând împotriva lui Dumnezeu, care stabilește cine și cum ar trebui să-L slujească în sfânta familie. Împăratul Nicolae, cea mai interesată persoană de a avea un moștenitor, nu a încetat niciodată să fie un soț sensibil și iubitor.

“Când s-au născut trei fete una după alta, mulți au început indirect să-i atribuie vina Împărătesei. Desigur și Nicolae visa să aibă un moștenitor, dar nu a arătat niciodată acest lucru”, scrie S. K. Buchsgevden.

Am putea doar să ne imaginăm cu ce emoții și speranțe aștepta cuplul imperial venirea pe lume a unui fiu, visând la acest lucru în timpul celei de-a treia și, mai ales, a patra sarcini a Împărătesei.

“Când Împăratului i s-a dat vesta despre nașterea celei de-a patra fiice, a Marii Ducese Anastasia, potrivit relatărilor contelui Benckendorf, el s-a plimbat mult timp în singurătate, încercând să depășească întristarea, însă când s-a întors, s-a schimbat complet, a intrat în camera Împărătesei zâmbind și a sărutat nou-născuta”, relatează S. K. Buchsgevden.

Prietena tuturor celor patru prințese, Julia Den - “Lili” - mărturisește, de asemenea, că Majestatea

Olga, Tatiana, Maria și Anastasia
alături de fratele lor, Alexei

Sa își dorea foarte mult un fiu și nașterea a patru fiice a fost într-o oarecare măsură o dezamăgire pentru ea. Cu toate acestea, Împărăteasa își iubea fiicele, ele devenind prietene, iar educația simplă și destul de strictă pe care le-o oferea nu le transforma nicidecum în cenușărese.

Educarea Marilor Ducese în familia imperială avea la bază într-adevăr principii destul de stricte, deoarece însăși Alexandra Feodorovna, nepoata Reginei Victoria, a fost crescută în acest fel și nici

Împăratul Alexandru al III-lea nu l-a alintat prea tare în copilarie pe Împăratul Nicolae. Printesele dormeau pe paturi de campanie, puțin acoperite și în fiecare dimineață făceau o baie rece. Alexandra Feodorovna, care ea însăși era foarte modestă în alegerea hainelor și coafurilor, nu le permitea nici fiicelor să se îmbrace altfel. Marea Ducesă Olga a preluat această atitudine față de lux și se îmbrăca foarte modest, influențându-și și surorile în acest sens.

Toate cele patru fete ale Împăratului Nicolae au primit nu doar o educație excelentă, dar știau și să joace tenis și să călărească. Împărăteasa le-a învățat să aibă grija de treburile casnice, dorind să aibă în ele ajutoare adevărate. Printesele brodau, coseau bluze și cămași, calcau.

O mare importanță a acordat Împărăteasa educației religioase ale Marilor Ducese, considerând că legătura lor cu Dumnezeu, este unul din cele mai importante lucruri. Iată o cugetare a ei în acest sens:

“Multe mame își iubesc foarte mult copiii, însă se gândesc în primul rând la lucrurile pământești. Ele își îngrijesc cu dragoste copiii, când aceștia sunt bolnavi. Adesea lucrează foarte mult, lipsindu-se de diverse bunuri pentru a le oferi copiilor cele necesare. Încep de timpuriu să-i învețe, per-